

مقایسه نتایج درمانی شکستگی های خارج مفصلی دیستال رادیوس با دو روش پین پلاستر و پرکوتانوس پین در

افراد بالای ۶۰ سال

علیرضا روحانی* - اصغر علمی* - فاطمه مرتضی پور* - مهرداد زمانی*

چکیده:

مقدمه: شکستگی های دیستال رادیوس شایعترین شکستگی های اندام فوقانی بالغین می باشند که درمان آن ها در بیماران

مسن دشوارتر می باشد. روش های درمانی متفاوتی وجود دارند. در این مطالعه قصد داریم به مقایسه نتایج درمانی شکستگی های خارج مفصلی دیستال رادیوس با دو روش پین پلاستر و پرکوتانوس پین در بیماران مسن بپردازیم.

روش کار: در این مطالعه، ۶۰ بیمار مسن شامل ۴۰ مؤنث و ۲۰ مذکر در محدوده سنی ۶۰-۸۵ سال با شکستگی خارج

مفصلی دیستال رادیوس در دو گروه درمانی پین-پلاستر (n=۳۰) و پرکوتانوس پین (n=۳۰) از نظر پیامد درمان، تغییرات رادیوگرافیک، نتایج عملکردی و میزان درد بیماران طی ۶ ماه بعد عمل مورد بررسی قرار گرفتند.

نتایج: گروه پین پلاستر نسبت به گروه پرکوتانوس پین بطور بارزی یافته های رادیولوژیک بهتری در پایان ۶ ماه داشتند.

نتایج عملکردی عالی ۶ هفته بعد عمل در گروه پین پلاستر و پرکوتانوس پین به ترتیب در ۳۰٪ و ۲۳/۳٪ مشاهده گردید (p=۰/۰۸۴)، ۶ ماه بعد عمل نتایج عالی عملکردی بطور بارزی در گروه پین پلاستر بیشتر بود (۸۳/۳٪ در برابر ۵۰٪، p=۰/۰۰۶).

نبود درد تفاوت بارزی بین دو گروه ۶ هفته بعد درمان نداشت (۴۳/۳٪ در برابر ۵۶/۷٪، p=۰/۰۵۴)، ولی بطور بارزی ۶ ماه بعد عمل در گروه پین پلاستر بیشتر بود (۹۳/۳٪ در برابر ۵۰٪، p=۰/۰۰۲).

نتیجه گیری: روش درمانی پین پلاستر در مقایسه با روش پرکوتانوس پین با نتایج رادیوگرافیک و عملکردی قابل قبولی در

افراد مسن بالای ۶۰ سال همراه می باشد. استفاده از این روش به عنوان روشی راحتی با کارآیی بالا در درمان شکستگی های دیستال رادیوس توصیه می شود.

کلمات کلیدی: شکستگی، دیستال رادیوس، پین پلاستر، پرکوتانوس پین